

Науковці також виокремлюють інші базові моделі медіаосвіти, які мають безпосередній естетичний компонент:

1) освітньо-інформаційні моделі (вивчення теорії та історії, мови медіакультури тощо) – ґрунтуються в основному на культурологічній, естетичній, семіотичній, соціокультурній теоріях медіаосвіти;

2) естетичні моделі (спрямовані, перш за все на розвиток художнього смаку та аналіз кращих творів медіакультури) – ґрунтуються на естетичній / художній і культурологічній теоріях медіаосвіти;

3) соціокультурні моделі (соціокультурний розвиток творчої особистості у контексті розвитку сприйняття, уяви, зорової пам'яті, інтерпретації, аналізу, самостійного, критичного мислення) – ґрунтуються на соціокультурній, культурологічній, семіотичній, етичній, естетичній теоріях медіаосвіти та теорії розвитку критичного мислення [3, с. 23].

Отже, вважаємо, що на сучасному етапі розвитку науки медіаосвіта є важливим чинником всебічного розвитку особистості, у тому числі і формування естетичного світогляду здобувачів освіти.

Список використаних джерел:

1. Бойченко Л. Медіаосвіта як засіб виховання естетичної культури молоді Великої Британії (др. пол. XX ст.). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2006. № 27. С. 21–24.

2. Волошина О. В., Мнищенко К. Формування у майбутніх учителів етнопедagogічної компетентності. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського*. Серія : Педагогіка і психологія. Випуск 63. Вінниця, 2020. С. 81–86.

3. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенко; за науковою редакцією В. В. Різуна. Київ : Центр Вільної Преси, 2013. 352 с.

4. Dnitrenko N., Voloshyna O., Budas Iu., Klybanivska T. Formation of Ethical Culture of Intending Educators in the Educational Process of Higher Education Institution. *Society. Integration. Education. Proceedings of the International Scientific Conference*. May 28th–29th, 2021. Rezekne, Rezekne Academy of Technologies, Vol. I, 2021. P. 95–104.

ВОРОНИНА-ПРИГОДІЙ Дар'я

наукова співробітниця лабораторії зарубіжних систем професійної освіти і навчання, Інститут професійної освіти НАПН України, Київ, Україна

ВПЛИВ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА ОНОВЛЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Державно-приватне партнерство представлено в усіх секторах економіки європейських країн і все частіше стає міжгалузевим. Завдяки закладам освіти відбувається розширення системи підготовки майбутніх фахівців та удосконалення виробничих процесів.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, професійно-технічна освіта, вища освіта, європейський ринок.

THE INFLUENCE OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP ON THE UPDATE OF THE EUROPEAN VOCATIONAL-TECHNICAL AND HIGHER EDUCATION SYSTEM

Abstract. Public-private partnerships are present in all sectors of the European economy and are increasingly becoming cross-sectoral. Thanks to educational institutions, the system of training future specialists and improving production processes is expanding.

Key words: public-private partnership, vocational education, higher education, European market.

Державно-приватні партнерства (ДПП), як ми їх знаємо сьогодні, почалися на початку цього століття, як правило, з навчальних компаній. Спочатку вони здебільшого були зосереджені на навчанні професійних груп (технічний сектор), але в останні роки вони розширилися на вищу освіту, а також на розробку технічних інновацій та наукових досліджень (особливо Центри експертизи та польові лабораторії). Регіональні ДПП відрізняються за спрямованістю та характеризуються тим, що вони розвиваються з регіональних планів і часто фінансуються регіоном певної країни [1, с. 51].

Економіка та суспільство європейських країн швидко змінюються, і освіта має змінюватися разом з ними. Ця зміна передбачає багато нових ініціатив, а також реструктуризації, що веде за собою великі матеріальні витрати та соціальні потрясіння для населення. З метою усунення проблем, що виникають під час реформування систем освіти країн Європейського союзу застосовується методика диверсифікації ризиків [2, с. 21].

Одним із шляхів вирішення сучасних соціально-економічних проблем є запровадження державно-приватного партнерства між професійно-технічною освітою та діловим світом, які разом дають відповідь на питання про те, як впоратися з надшвидкими подіями, які відбуваються у світі [3, с. 55].

Рушієм такої співпраці як правило виступають бізнесові кола, вони усвідомлюють нагальність спільної роботи для досягнення перспективного результату. Данна співпраця не просто гарантує плавний перехід від студента до працівника майбутнього. Це також знання та інновації, такі як розробка та використання нових технологій [4, с. 259].

Зростає інтерес до системи професійно-технічної та вищої освіти не лише з боку великих корпорацій, а й малого та середнього бізнесу оскільки гарантії з боку державного сектора є важливими під час кризових явищ у економіці. Компанії отримують свіжі ідеї від здобувачів освіти, і така співпраця відкриває можливості для навчання співробітників. Освіта стала партнером знань для нових технологічних розробок у таких сферах, як штучний інтелект і економіка замкнутого циклу. Компанії відкривають для себе цінність професійно-технічної та вищої освіти, в яких здобувачі освіти можуть негайно приступити до роботи та навчатися на виробництві. Ці та інші позитивні результати роблять зусилля вартими для всіх сторін державно-приватного партнерства.

Збільшення кількості державно-приватних проєктів дозволяє легше встановити зв'язки між партнерами по співпраці. Важливою обставиною є позитивна характеристика з боку учасників ДПП, які готові поділитися своїм досвідом. Інформація, якою вони діляться, часто походять від ідей, розроблених під час виконання проєктів. Це призводить до того, що обмін досвідом примножує знання як у галузі виробництва так й у освітній галузі.

Отже, державно-приватне партнерство спрямоване на об'єднання освіти, досліджень і професійної практики. У професійно-технічній освіті найважливішими цілями є встановлення міцного зв'язку між освітою та професійною практикою. У системі вищої освіти пріоритетом є розробка інновацій власним навчальним закладом за підтримки бізнесу. Удосконалення професійної підготовки здобувачів та отримання нових знань визначені як найважливіші цілі як на рівні професійно-технічного так й вищого закладу освіти. Позитивні результати створюють картину того, як освіта та діловий світ співпрацюють на краще коли поєднати ініціативи одна з одною.

Список використаних джерел:

1. Вороніна-Пригодій Д. А. Європейський досвід державно-приватного партнерства зі створення програм працевлаштування та зайнятості молоді. *Інноваційна професійна освіта*. 2022. № 1(2), 50–52.
2. Developing successful Public-Private Partnerships (PPPs) for increased transport connectivity: Case Studies, Experiences and Learning Materials. 2021. URL: https://www.un.org/ohrrls/sites/www.un.org.ohrrls/files/training_materials_ppps_botswana_9_oct_rev.pdf
3. Державно-приватне партнерство у сфері професійної (професійно-технічної) освіти : термінологічний словник / Д. А. Вороніна-Пригодійта ін.; за голов. ред. В. О. Радкевич, С. Г. Кравець. Київ : Інститут професійної освіти НАПН України, 2022. 60 с.
4. Ventura C., Cassalia G., Della Spina L. New Models of Public-Private Partnership in Cultural Heritage Sector: Sponsorships between Models and Traps, *Pro-cedia – Social and Behavioral Sciences*, 2016. vol. 223, P. 257–264.